

31.10.2018

KOMUNIKAT DLA POSŁÓW

Przedmiot: Petycja nr 1117/2015, którą złożył dr Francesco Dati (Niemcy), w sprawie wpływu rozporządzenia (UE) nr 1143/2014 na populację szopów praczy w Niemczech

1. Streszczenie petycji

Wykaz inwazyjnych gatunków obcych zawarty w załączniku do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 z dnia 22 października 2014 r. w sprawie działań zapobiegawczych i zaradczych w odniesieniu do wprowadzania i rozprzestrzeniania inwazyjnych gatunków obcych obejmuje gatunek szopa pracza (*Procyon lotor*). Gatunek ten obecny jest na terenie Niemiec od lat 30. XX wieku i jest dobrze zintegrowany z krajową florą. Składający petycję obawia się, że włączenie tego gatunku do wykazu wskazanego w rozporządzeniu może doprowadzić do wytopienia całej populacji tego pożytecznego ssaka żyjącej w Niemczech.

2. Dopuszczalność

Petycję uznano za dopuszczalną dnia 22 kwietnia 2016 r. Zwrócono się do Komisji o przekazanie informacji (art. 216 ust. 6 Regulaminu).

3. Odpowiedź Komisji otrzymana dnia 29 czerwca 2016 r.

Rozporządzenie wykonawcze zawierające pierwszy wykaz unijny, przewidziany w rozporządzeniu (UE) nr 1143/2014, ma zostać przyjęte w ciągu najbliższych kilku miesięcy. Do wykazu tego rzeczywiście włączono gatunek szopa pracza.

Szop pracz został umieszczony w wykazie inwazyjnych gatunków obcych uznanych za stwarzające zagrożenie dla Unii w oparciu o kompleksową, popartą naukowymi dowodami ocenę ryzyka, zweryfikowaną przez forum naukowe z udziałem naukowców wyznaczonych przez państwa członkowskie UE. Na podstawie dowodów uzyskanych w ramach oceny ryzyka i po dokonaniu wszechstronnej analizy przez komisję ds. inwazyjnych gatunków

obcych, złożoną z przedstawicieli państw członkowskich UE, stwierdzono, że szop pracz spełnia wszystkie kryteria określone w rozporządzeniu, dlatego gatunek ten umieszczono w wykazie inwazyjnych gatunków obcych uznanych za stwarzające zagrożenie dla Unii.

Umieszczenie szopa pracza w wykazie unijnym jest rzeczywiście ważne, gdyż pozwoli uniknąć dalszego rozprzestrzeniania się tego gatunku na obszarach Europy, na których nie jest jeszcze obecny. W ocenie ryzyka uznano, że ze względu na wszystkożerność szopa pracza szereg gatunków zagrożonych lub chronionych może ucierpieć z powodu jego drapieżnictwa (ptaki morskie, ptaki wodne, płazy) w zależności od warunków w danym miejscu (np. duża populacja szopów praczy). Na przykład zadomowienie się populacji szopa pracza na obszarach przybrzeżnych, na wyspach lub w miejscach lęgowych kolonii ptaków morskich lub ptactwa wodnego spowodowałoby poważne konsekwencje dla tych gatunków.

Szop pracz nie tylko oddziałuje na różnorodność biologiczną, ale jest także wektorem glisty *Baylisascaris procyonis*, która wywołuje u ludzi poważną chorobę. Gatunek ten jest też potencjalnym wektorem kilku innych patogenów groźnych dla zdrowia ludzi i zwierząt. Poza tym szopy pracze powodują szkody gospodarcze, niszcząc uprawy (głównie owoce i kukurydza), oraz kosztowne szkody w domach na obszarach miejskich.

Uważa się, że niemożliwe jest wyeliminowanie populacji szopa pracza, która jest od dłuższego czasu zadomowiona na dużym obszarze. Dlatego właśnie istotne jest podjęcie działań zapobiegających dalszemu rozprzestrzenianiu się tego gatunku na obszarach, na których nie jest jeszcze obecny, a zwłaszcza zamierzonemu wprowadzaniu go przez człowieka, np. w wyniku handlu zwierzętami domowymi. Ucieczki szopów praczy trzymanych jako zwierzęta domowe lub pochodzących z publicznie dostępnych kolekcji są najbardziej prawdopodobną drogą wprowadzania tego gatunku na obszary, na których nie jest jeszcze obecny.

Materiały przedstawione przez składającego petycję nie zaprzeczają powyższym wnioskom z oceny ryzyka ani nie zawierają rozstrzygających dowodów, które zakwestionowałyby decyzję o włączeniu szopa pracza do wykazu unijnego. Materiały te zawierają raczej wniosek, że niezbędne są dalsze badania, które pozwolą lepiej ocenić wpływ obecności szopa pracza w Niemczech, a także podważają niemieckie przepisy łowieckie w odniesieniu do tego gatunku.

Wbrew twierdzeniom składającego petycję włączenie szopa pracza do wykazu unijnego nie jest efektem starań myśliwych ani też nie oznacza konieczności rozpoczęcia akcji łowieckiej przeciwko temu gatunkowi.

Rozporządzenie (UE) nr 1143/2014 przewiduje środki dotyczące gatunków objętych wykazem unijnym w zależności od ich liczebności i rozprzestrzenienia:

- 1) zapobieganie wprowadzaniu gatunku na obszar, na którym nie jest jeszcze obecny (art. 7 i 13);
- 2) eliminacja populacji, która dopiero zadomawia się na (części) terytorium, a o której obecności na tym terytorium wcześniej nie wiadomo (art. 17); oraz
- 3) środki zaradcze wobec populacji rozprzestrzenionych na szeroką skalę (art. 19).

Zarówno eliminację, jak i inne działania zaradcze można przeprowadzać środkami letalnymi lub nieletalnymi (art. 3 ust. 13 i art. 19 ust. 2). Rozporządzenie nie nakazuje ani wyboru określonych środków, ani kiedy i w jaki sposób mają one być stosowane. Opracowanie odpowiednich środków należy wyłącznie do państw członkowskich. Należy również zauważyć, że jakkolwiek rozporządzenie nie nakazuje określonych rodzajów środków, sposobu ani czasu ich zastosowania, to jednak określa wymóg, aby państwa członkowskie uwzględniały w należyтым stopniu zdrowie ludzkie oraz środowisko, a także aby zadbały o zaoszczędzenie gatunkom docelowym wszelkiego możliwego do uniknięcia bólu, dystresu lub cierpienia (art. 17 ust. 2 i art. 19 ust. 3).

Te środki zaradcze muszą być proporcjonalne do oddziaływania na środowisko i dostosowane do określonych warunków. Należy nadawać im priorytet w oparciu o ocenę ryzyka i ich opłacalność (art. 19 ust. 1). W związku z tym państwa członkowskie mają pełne prawo wyboru środków zaradczych stosowanych wobec gatunków objętych wykazem unijnym i nie ma obowiązku masowego wybijania w następstwie objęcia danego gatunku wykazem unijnym.

Jednakże umieszczenie gatunku w wykazie istotnie pociąga za sobą zakaz jego zamierzonego hodowania i uwalniania do środowiska (art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1143/2014).

Wnioski

Umieszczenie szopa pracza (*Procyon lotor*) w zaktualizowanym wykazie inwazyjnych gatunków obcych, jaki Komisja zamierza przedłożyć komisji ds. inwazyjnych gatunków obcych, jest uzasadnione.

4. Odpowiedź Komisji (REV) otrzymana dnia 29 czerwca 2018 r.

Składający petycję uważa, że szop pracz (*Procyon lotor*) nie spełnia kryteriów włączenia go do wykazu inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Unii, przyjętego w związku ze stosowaniem rozporządzenia (UE) nr 1143/2014, oraz że istnieją dowody naukowe świadczące o tym, że nie jest on gatunkiem inwazyjnym, a umieszczenie go w wykazie zachęca do nasilenia polowań na szopy pracze. Odpowiedź Komisji datowana jest na dzień 29 czerwca 2016 r., tj. przed przyjęciem wykazu. Składający petycję, twierdząc, że Komisja Petycji poinformowała go o tej odpowiedzi dopiero w dniu 12 lutego 2018 r., zwrócił się z prośbą o utrzymanie i ponowne rozpatrzenie jego petycji oraz przedłożył dodatkowe informacje na jej poparcie.

Uwagi Komisji

Rozporządzenie wykonawcze zawierające pierwszy wykaz unijny, przewidziany w rozporządzeniu (UE) nr 1143/2014, zostało przyjęte w dniu 13 lipca 2016 r.¹ Do wykazu tego rzeczywiście włączono gatunek szopa pracza.

Wbrew temu, co twierdzi składający petycję, włączenie szopa pracza do unijnego wykazu nie jest wynikiem presji ze strony organizacji pozarządowych ani starań podejmowanych przez myśliwych. Szop pracz został umieszczony w wykazie inwazyjnych gatunków obcych

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?qid=1468477158043&uri=CELEX:32016R1141>

uznanych za stwarzające zagrożenie dla Unii w oparciu o kompleksową, popartą naukowymi dowodami ocenę ryzyka, zweryfikowaną przez forum naukowe z udziałem naukowców wyznaczonych przez państwa członkowskie UE. Na podstawie dowodów uzyskanych w ramach oceny ryzyka i po dokonaniu wszechstronnej analizy przez komisję ds. inwazyjnych gatunków obcych, złożoną z przedstawicieli państw członkowskich UE, stwierdzono, że szop pracz spełnia wszystkie kryteria określone w rozporządzeniu, dlatego gatunek ten umieszczono w wykazie inwazyjnych gatunków obcych uznanych za stwarzające zagrożenie dla Unii.

Umieszczenie szopa pracza w wykazie unijnym jest rzeczywiście ważne, gdyż pozwoli uniknąć dalszego rozprzestrzeniania się tego gatunku na obszarach Europy, na których nie jest jeszcze obecny. W ocenie ryzyka uznano, że ze względu na wszystkożerność szopa pracza szereg gatunków zagrożonych lub chronionych może ucierpieć z powodu jego drapieżnictwa (ptaki morskie, ptaki wodne, płazy) w zależności od warunków w danym miejscu (np. duża populacja szopów praczy). Na przykład zadomowienie się populacji szopa pracza na obszarach przybrzeżnych, na wyspach lub w miejscach lęgowych kolonii ptaków morskich lub ptactwa wodnego spowodowałoby poważne konsekwencje dla tych gatunków. Dotyczy to wszystkich obszarów, na których szop pracz jeszcze nie występuje, a nie tylko Zjednoczonego Królestwa, jak sugeruje składający petycję.

Szop pracz nie tylko oddziałuje na różnorodność biologiczną, ale jest także wektorem glisty *Baylisascaris procyonis*, która wywołuje u ludzi poważną chorobę. Gatunek ten jest też potencjalnym wektorem kilku innych patogenów groźnych dla zdrowia ludzi i zwierząt. Poza tym szopy pracze powodują szkody gospodarcze, niszcząc uprawy (głównie owoce i kukurydza), oraz kosztowne szkody w domach na obszarach miejskich.

Uważa się, że niemożliwe jest wyeliminowanie populacji szopa pracza, która jest od dłuższego czasu zadomowiona na dużym obszarze. Dlatego właśnie istotne jest podjęcie działań zapobiegających dalszemu rozprzestrzenianiu się tego gatunku na obszarach, na których nie jest jeszcze obecny, a zwłaszcza zamierzonemu wprowadzaniu go przez człowieka, np. w wyniku handlu zwierzętami domowymi. Ucieczki szopów praczy trzymanyh jako zwierzęta domowe lub pochodzących z publicznie dostępnych kolekcji są najbardziej prawdopodobną drogą wprowadzania tego gatunku na obszary, na których nie jest jeszcze obecny.

Materiały przedstawione przez składającego petycję nie zaprzeczają powyższym wnioskom z oceny ryzyka ani nie zawierają rozstrzygających dowodów, które zakwestionowałyby decyzję o włączeniu szopa pracza do wykazu unijnego. Materiały te zawierają raczej wniosek, że niezbędne są dalsze badania, które pozwolą lepiej ocenić wpływ obecności szopa pracza w Niemczech, a także podważają niemieckie przepisy łowieckie w odniesieniu do tego gatunku.

W szczególności składający petycję odnosi się do wieloletniego programu badawczego realizowanego w niemieckim parku narodowym Müritz¹. Publikacje będące wynikiem tego programu nie potwierdzają, że szop pracz stanowi zagrożenie dla gatunków rodzimych w tym parku lub na bardziej rozległym obszarze. Jednak analiza przeprowadzona na szerszą skalę²

¹ <https://www.projekt-waschbaer.de/>

² Fischer ML i in. (2016) Ocena i prognozowanie rozprzestrzeniania się nierodzimych szopów praczy w Niemczech przy użyciu danych na temat liczby odstrzelonych zwierząt i modeli ważonych rozprzestrzenieniem

sugeruje, że spodziewany jest dalszy wzrost zagęszczenia obecnych populacji w Niemczech, a ich zasięg geograficzny w Niemczech i w Europie Środkowej będzie się rozszerzał, przy czym oddziaływanie tego gatunku na rodzime społeczności, ekosystemy i życie gospodarcze w Niemczech i Europie Środkowej może się nasilać. Również w ocenie¹ przeprowadzonej przez Federalną Agencję ds. Ochrony Przyrody (BfN) gatunek ten został sklasyfikowany jako inwazyjny i zaproponowano zarządzanie nim. W każdym razie decyzji o umieszczeniu danego gatunku w unijnym wykazie nie podejmuje się na podstawie sytuacji w jednym państwie członkowskim, ale w całej Unii.

Wbrew twierdzeniom składającego petycję włączenie szopa pracza do wykazu unijnego nie oznacza konieczności rozpoczęcia akcji łowieckiej przeciwko temu gatunkowi.

Rozporządzenie (UE) nr 1143/2014 przewiduje środki dotyczące gatunków objętych wykazem unijnym w zależności od ich liczebności i rozprzestrzenienia:

- 1) zapobieganie wprowadzaniu gatunku na obszar, na którym nie jest jeszcze obecny (art. 7 i 13);
- 2) eliminacja populacji, która dopiero zadomawia się na (części) terytorium, a o której obecności na tym terytorium wcześniej nie wiadomo (art. 17); oraz
- 3) środki zaradcze wobec populacji rozprzestrzenionych na szeroką skalę (art. 19).

Zarówno eliminację, jak i inne działania zaradcze można przeprowadzać środkami letalnymi lub nieletalnymi (art. 3 ust. 13 i art. 19 ust. 2). Rozporządzenie nie nakazuje ani wyboru określonych środków, ani kiedy i w jaki sposób mają one być stosowane. Opracowanie odpowiednich środków należy wyłącznie do państw członkowskich. Należy również zauważyć, że jakkolwiek rozporządzenie nie nakazuje określonych rodzajów środków, sposobu ani czasu ich zastosowania, to jednak określa wymóg, aby państwa członkowskie uwzględniały w należytym stopniu zdrowie ludzkie oraz środowisko, a także aby zadbały o zaoszczędzenie gatunkom docelowym wszelkiego możliwego do uniknięcia bólu, dystresu lub cierpienia (art. 17 ust. 2 i art. 19 ust. 3).

Te środki zaradcze muszą być proporcjonalne do oddziaływania na środowisko i dostosowane do określonych warunków. Należy nadawać im priorytet w oparciu o ocenę ryzyka i ich opłacalność (art. 19 ust. 1). W związku z tym państwa członkowskie mają pełne prawo wyboru środków zaradczych stosowanych wobec gatunków objętych wykazem unijnym i nie ma obowiązku masowego wybijania w następstwie objęcia danego gatunku wykazem unijnym.

Jednakże umieszczenie gatunku w wykazie istotnie pociąga za sobą zakaz jego zamierzonego hodowania i uwalniania do środowiska (art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1143/2014).

Składający petycję odnosi się również do projektu rozporządzenia delegowanego w sprawie metodyki oceny ryzyka przedstawionego ostatnio przez Komisję zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1143/2014. To rozporządzenie delegowane nie zostało jeszcze przyjęte. Ocena ryzyka zastosowana do uzasadnienia decyzji o umieszczeniu szopa pracza w

się gatunku. Biol Invasions 18:57–71 (doi:10.1007/s10530-015-0989-x)

¹ BfN Skripten 409 (2015): Naturschutzfachliche Invasivitätsbewertung für in Deutschland wild lebende gebietsfremde Wirbeltiere (<https://www.bfn.de/fileadmin/BfN/service/Dokumente/skripten/skript409.pdf>)

unijnym wykazie jest zgodna z kryteriami określonymi w art. 5 ust. 1 rozporządzenia.

Wnioski

Umieszczenie szopa pracza (*Procyon lotor*) w wykazie inwazyjnych gatunków obcych stwarzających zagrożenie dla Unii jest uzasadnione i zgodne z odnośnymi przepisami wykonawczymi.

5. Odpowiedź Komisji (REV II) otrzymana dnia 31 października 2018 r.

W dodatkowych informacjach przekazanych 8 sierpnia 2018 r. i 14 września 2018 r. składający petycję zwraca się o usunięcie szopa pracza z wykazu obejmującego Niemcy i Austrię, skoro usunięcie go z unijnego wykazu nie jest możliwe.

Rozporządzenie wykonawcze zawierające pierwszy wykaz unijny, przewidziany w rozporządzeniu (UE) nr 1143/2014, zostało przyjęte w dniu 13 lipca 2016 r.¹ Do wykazu tego włączono gatunek szopa pracza.

Wbrew twierdzeniom składającego petycję szopa pracza umieszczono w wykazie unijnym w oparciu o kompleksową, popartą naukowymi dowodami ocenę ryzyka, zweryfikowaną przez forum naukowe, w którego skład weszli naukowcy wyznaczeni przez państwa członkowskie UE. Na podstawie dowodów uzyskanych w ramach oceny ryzyka i po dokonaniu wszechstronnej analizy przez komisję ds. inwazyjnych gatunków obcych, złożoną z przedstawicieli państw członkowskich UE, stwierdzono, że szop pracz spełnia wszystkie kryteria określone w rozporządzeniu, dlatego gatunek ten umieszczono w wykazie inwazyjnych gatunków obcych uznanych za stwarzające zagrożenie dla Unii.

Umieszczenie szopa pracza w wykazie unijnym jest rzeczywiście ważne, gdyż pozwoli uniknąć dalszego rozprzestrzeniania się tego gatunku na obszarach Europy, na których nie jest jeszcze obecny. W ocenie ryzyka uznano, że ze względu na wszystkożerność szopa pracza szereg gatunków zagrożonych lub chronionych może ucierpieć z powodu jego drapieżnictwa (ptaki morskie, ptaki wodne, płazy) w zależności od warunków w danym miejscu (np. duża populacja szopów pracy). Na przykład zadomowienie się populacji szopa pracza na obszarach przybrzeżnych, na wyspach lub w miejscach lęgowych kolonii ptaków morskich lub ptactwa wodnego spowodowałoby poważne konsekwencje dla tych gatunków. Dotyczy to wszystkich obszarów, na których szop pracz jeszcze nie występuje, a nie tylko Zjednoczonego Królestwa, jak sugeruje składający petycję.

Szop pracz nie tylko oddziałuje na różnorodność biologiczną, ale jest także wektorem glisty *Baylisascaris procyonis*, która wywołuje u ludzi poważną chorobę. Gatunek ten jest też potencjalnym wektorem kilku innych patogenów groźnych dla zdrowia ludzi i zwierząt. Poza tym szopy pracze powodują szkody gospodarcze, niszcząc uprawy (głównie owoców i kukurydzy), oraz kosztowne szkody w domach na obszarach miejskich.

Uważa się, że niemożliwe jest wyeliminowanie populacji szopa pracza, która jest od dłuższego czasu zadomowiona na dużym obszarze. Dlatego właśnie istotne jest podjęcie

¹ <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/PL/TXT/?qid=1468477158043&uri=CELEX:32016R1141>

działań zapobiegających dalszemu rozprzestrzenianiu się tego gatunku na obszarach, na których nie jest jeszcze obecny, a zwłaszcza zamierzonemu wprowadzaniu go w wyniku działalności człowieka takiej jak handel zwierzętami domowymi. Ucieczki szopów praczy trzymanyh jako zwierzęta domowe lub pochodzących z publicznie dostępnych kolekcji są najbardziej prawdopodobną drogą wprowadzania tego gatunku na obszary, na których nie jest jeszcze obecny.

Materiały przedstawione przez składającego petycję nie zaprzeczają powyższym wnioskom z oceny ryzyka ani nie zawierają rozstrzygających dowodów, które zakwestionowałyby decyzję o włączeniu szopa pracza do wykazu unijnego. Materiały te zawierają raczej wniosek, że niezbędne są dalsze badania, które pozwolą lepiej ocenić wpływ obecności szopa pracza w Niemczech, a także podważają niemieckie przepisy łowieckie w odniesieniu do tego gatunku.

W szczególności składający petycję odnosi się do wieloletniego programu badawczego realizowanego w niemieckim parku narodowym Müritz¹. Publikacje będące wynikiem tego programu nie potwierdzają, że szop pracz stanowi zagrożenie dla gatunków rodzimych w tym parku lub na bardziej rozległym obszarze. Jednak analiza przeprowadzona na szerszą skalę² sugeruje, że spodziewany jest dalszy wzrost zagęszczenia obecnych populacji w Niemczech, a ich zasięg geograficzny w Niemczech i w Europie Środkowej będzie się rozszerzał, przy czym oddziaływanie tego gatunku na rodzime społeczności, ekosystemy i życie gospodarcze w Niemczech i Europie Środkowej może się nasilać. Gatunek ten został sklasyfikowany jako inwazyjny w ocenie³ przeprowadzonej przez Federalną Agencję ds. Ochrony Przyrody (BfN). W każdym razie decyzji o umieszczeniu danego gatunku w unijnym wykazie nie podejmuje się na podstawie sytuacji w jednym państwie członkowskim, ale w całej Unii.

Wbrew twierdzeniom składającego petycję włączenie szopa pracza do wykazu unijnego nie oznacza konieczności rozpoczęcia akcji łowieckiej przeciwko temu gatunkowi.

Rozporządzenie (UE) nr 1143/2014 przewiduje środki dotyczące gatunków objętych wykazem unijnym w zależności od ich liczebności i rozprzestrzenienia:

- 1) zapobieganie wprowadzaniu gatunku na obszar, na którym nie jest jeszcze obecny (art. 7 i 13);
- 2) eliminacja populacji, która dopiero zadomawia się na (części) terytorium, a o której obecności na tym terytorium wcześniej nie wiadano (art. 17); oraz
- 3) środki zaradcze wobec populacji rozprzestrzenionych na szeroką skalę (art. 19).

Zarówno eliminację, jak i inne działania zaradcze można przeprowadzać środkami letalnymi lub nieletalnymi (art. 3 ust. 13 i art. 19 ust. 2). Rozporządzenie nie nakazuje ani wyboru określonych środków, ani kiedy i w jaki sposób mają one być stosowane. Opracowanie odpowiednich środków należy wyłącznie do państw członkowskich. Należy również

¹ <https://www.projekt-waschbaer.de/>

² Fischer ML i in. (2015) Ocena i prognozowanie rozprzestrzeniania się nierodzimych szopów praczy w Niemczech przy użyciu danych na temat liczby odstrzelonych zwierząt i modeli ważonych rozprzestrzenianiem się gatunku. Biol Invasions 18:57–71 (doi:10.1007/s10530-015-0989-x)

³ BfN Skripten 409 (2015): Naturschutzfachliche Invasivitätsbewertung für in Deutschland wild lebende gebietsfremde Wirbeltiere (<https://www.bfn.de/fileadmin/BfN/service/Dokumente/skripten/skript409.pdf>)

zauważyć, że jakkolwiek rozporządzenie nie nakazuje określonych rodzajów środków, sposobu ani czasu ich zastosowania, to jednak określa wymóg, aby państwa członkowskie uwzględniały w należyтым stopniu zdrowie ludzkie oraz środowisko, a także aby zadbały o zaoszczędzenie gatunkom docelowym wszelkiego możliwego do uniknięcia bólu, dystresu lub cierpienia (art. 17 ust. 2 i art. 19 ust. 3).

Te środki zaradcze muszą być proporcjonalne do oddziaływania na środowisko i dostosowane do określonych warunków. Należy nadawać im priorytet w oparciu o ocenę ryzyka i ich opłacalność (art. 19 ust. 1). W związku z tym państwa członkowskie mają pełne prawo wyboru środków zaradczych stosowanych wobec gatunków objętych wykazem unijnym i nie ma obowiązku masowego wybijania w następstwie objęcia danego gatunku wykazem unijnym.

Jednakże umieszczenie gatunku w wykazie istotnie pociąga za sobą zakaz jego zamierzonego hodowania i uwalniania do środowiska (art. 7 rozporządzenia (UE) nr 1143/2014).

Składający petycję odnosi się również do projektu rozporządzenia delegowanego w sprawie metodyki oceny ryzyka przedstawionego przez Komisję zgodnie z art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1143/2014. Ocena ryzyka zastosowana do uzasadnienia decyzji o umieszczeniu szopa pracza w unijnym wykazie jest zgodna z kryteriami określonymi w art. 5 ust. 1 rozporządzenia. Były to wówczas jedyne odnośne kryteria, ponieważ rozporządzenie delegowane weszło w życie dopiero 20 lipca 2018 r.¹

Dodatkowe informacje przekazane w 8 sierpnia 2018 r. i 14 września 2018 r. nie zawierają żadnych nowych argumentów lub elementów, które podważałyby powyższe uwagi Komisji.

Ponadto część materiałów dotyczy kwestii związanych z wdrażaniem, które należą do kompetencji krajowych. Obejmują one na przykład informacje dotyczące:

- sposobu traktowania szopa pracza przez niemieckie prawo łowieckie (czy inwazyjne gatunki obce powinny być objęte okresem ochrony itd.);
- wyboru najodpowiedniejszych środków postępowania wobec szopa pracza (np. czy stosowanie immunoantykoncepcji lub kastracji mogłoby być wykonalną/opłacalną alternatywą dla polowań).

Poza tym inna część przedstawionego materiału jest nieistotna dla wykonania rozporządzenia (UE) nr 1143/2014 i stosowania unijnego wykazu, np.:

- dotycząca przepisów łowieckich w Niemczech odnoszących się do szeregu gatunków nieuregulowanych w rozporządzeniu (UE) nr 1143/2014 (lis, królik, borsuk itd.);
- dotycząca kwestii, czy etyczne jest przeznaczanie futer upolowanych gatunków na odzież jako alternatywy dla materiałów syntetycznych, biorąc również pod uwagę problem, jaki stanowią mikrodrobiny plastiku.

Wnioski

Umieszczenie szopa pracza (*Procyon lotor*) w wykazie inwazyjnych gatunków obcych

¹ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2018/968 z dnia 30 kwietnia 2018 r. uzupełniające rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1143/2014 w odniesieniu do ocen ryzyka związanych z inwazyjnymi gatunkami obcymi (Dz.U. L 174 z 10.7.2018, s. 5-11).

stwarzających zagrożenie dla Unii jest uzasadnione i zgodne z odnośnymi przepisami wykonawczymi. Wykaz unijny stosuje się bezpośrednio we wszystkich państwach członkowskich, a wyłączenie niektórych państw członkowskich nie jest możliwe. W celu ochrony różnorodności biologicznej niezbędne jest zarządzanie gatunkiem w państwach członkowskich, w których jest on już zdomowiony, oraz zapobieganie jego dalszemu rozprzestrzenianiu się lub wprowadzaniu go na obszary i do państw członkowskich, w których nie jest on jeszcze obecny.